

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БАЧКУ ПАЛАНКУ

БАЧКА ПАЛАНКА, 1996. ГОДИНА VIII, БРОЈ 123
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РАСТЕ ПОПУЛАРНОСТ РАДИКАЛА

ПОБЕДИЋЕМО У БАЧКОЈ ПАЛАНЦИ!

Први број специјалног издања новина Српске радикалне странке - „Велика Србија“ за нашу општину наишао је на велике симпатије грађана. Искрено говорећи, такву реакцију читалаца очекивали смо, знајући да популарност коју наша Странка има, не само у Бачкој Паланци, већ и шире, свакодневно расте. У то се можемо уверити кроз анкете, спроведене у последње време на територији Војводине и Београда, које говоре да симпатије грађана према Српској радикалној странци достижу бирачко расположење из 1992. године, а у појединим општинама, као што је то случај са нашом - Бачкопаланачком, чак и превазилазе изборни успех наше Странке са децембарских избора '92.

Али оно још битније поводом изласка „специјалца“ за Бачку Паланку је чињеница да је његово појављивање изазвало праву пометњу у редовима владајуће коалиције, а остале странке подсетило да Радикали у Бачкој Паланци имају најбројније бирачко тело.

Просторије Српске радикалне странке су биле тесне де приме све грађене који су тражили примерак више нашег листа, за пријатеље, рођаке или комшије. Иста је ситуација са избеглим Србима из Крајине и Републике Српске, који траже макар слушаоца за претешке проблеме са којима их је суочила издајничка политика режима у Србији, потписана и осведочена Венс-Овеновим планом, Дејтоном и Паризом.

Кроз ове разговоре са грађанима Бачке Паланке постало је јасно да је Српска радикална странка урадила велики део посла који води ка изборној победи.

Непроменљивост ставова и доследност, када је у питању борба за српске националне интересе и одлучност да се стане на пут криминализованом државном и привредном врху у нашој земљи, очигледно је данас чак и самим социјалистима, донели су српским радикалима велики број чланова и симпатизера, самим тим и гласача на предстојећим изборима. Оних свесних грађана, којима је доста лажних обећања и превара Социјалистичке Прверантске Странке: „Србија се сагнути неће“ или „Борбе против криминала“.

За коначни изборни успех, осим расположња бирача да свој глас дају часним и поштеним људима, потребно је ваљано уради-

ти и други део посла. Нужно је извршити беспрекорну контролу избора и пропратити све квалитетном изборном кампањом, таквом, да сваки становник наше општине тачно зна за које националне, политичке, економске и социјалне циљеве се бори Српска радикална странка. То је једино могуће уз велики број летака, плаката, новина, трибина и уз добру организацију великог митинга у Бачкој Паланци.

За овакав озбиљан и обиман посао неопходан је свако ко је Радикал и ко се тако осећа, свако ко жели и може да помогне. Најбољи пример за то је и учешће групе пензионера у организацији трибине која је одржана 11. јула, који су својим радом помогли да се летак са информацијом о трибини раздели по Бачкој Паланци. Сви морамо да помогнемо и учествујемо у скидању са власти оних који су продали, зарад сопствених фотеља, Книн, Бенковац, Гламоч, Грахово, Српско Сарајево, Вуковар...

Они који се сећају свега што се дешавало са српским народом у протеклих неколико година, сигурни су да Милошевић никада не би победио на изборима да је којим случајем био искрен и рекао да му је једина преокупација да рестаурира комунизам у најгорем свом облику - диктатури, по цену свега, а најпре сопственог народа.

Српски радикали први су прозрели овакве намере недовољног апсолутисте и тиранина какав је Милошевић и упозорили политичку јавност на све оно што се касније, нажалост догодило. Многи нам нису веровали и скупо платили лажно убеђење да је Слободан Милошевић искрени патриота. Данас упозоравамо да су следећи издајнички кораци усмерени на продају Космета, Рашке и Војводине, са јединим разлогом очувања голе власти и контролом свега што постоји на овом нашем српском тлу.

Срби преживели и Турке и Аустро-Угарску и трећи рајх. И нико нас није могао помаћи из Книна. Милошевић је то учинио за два дана.

Преживећемо и њега, ако не потраје дуго. А неће потрајати само ако победе СРПСКИ РАДИКАЛИ! То је једино могуће ако и Ви дате свој глас СРПској РАДИКАЛНОЈ СТРАНЦИ.

Општински одбор СРС
Бачка Паланка

СОЦИЈАЛИСТИ ПРЕДАЈУ И КОСМЕТ, РАШКУ, ВОЈВОДИНУ...!

У четвртак 11. јула у сали бископа „Војводина“ одржана је трибина Српске радикалне странке. На скупу су се грађанима обратили Народни посланици др Станко Студен из Куле и Милорад Мирчић из Новог Сада као и госпођа Маја Гојковић - потпредседник Српске радикалне странке.

Учесници трибине, иначе сви чланови Централне отаџбинске управе СРС, више од два часа износили су ставове Странке о битним политичким темама и одговарали на питања заинтересоване публике, везана преваходно за политичку сцену Србије пред предстојеће изборе.

Први се окупљеним грађанима обратио др Станко Студен лекар-специјалиста, који је говорио о проблемима са којима се обичан грађанин свакодневно сусреће, све захваљујући неспособном режиму Социјалистичке партије Србије. Говорио је о „животу“ пензионера и радника, појави секти и њиховом утицају пре све свега на младе, проблемима сељака. Посебно је апеловао на бираче да изађу на предстојеће изборе и свој глас дају странкама које могу сачувати државу и извући земљу из кризе, а пре свега за Српску радикалну странку као осведочену патриотску снагу, и да се не поведу за малим, безначајним и мар-

гиналним странкама које режим формира пред сваке изборе, не би ли тако унео пометњу у гласачко тело и развукао што више гласова патриота и родољуба управо оних који не предстојећим изборима својим одлучним гласом неслагања са издајничком политиком СПС, треба да превагну и најзад ослободе Србију од власти тиранина и криминалца, какав је Слободан Милошевић.

Милорад Мирчић - председник Окружног одбора СРС и народни посланик, у свом обраћању присутнима, а касније и кроз одговоре на постављена питања, рекао је да Српска радикална странка сама излази на изборе, спремна да сруши режим Слободана Милошевића. Подсетио је грађене да су Радикали људи од речи и да многи нису веровали када је СРС упозоравала на предстојећу издају режима у Србији, када је у питању била Крајина, касније Република Српска, као и да Милошевић данас спрема издају, пре свега, Косова и Метохије, Рашке области и Војводине. Мирчић је поновио став Српске радикалне странке, када је у питању присуствовање седницама Народне скупштине Републике Србије и Савезне скупштине, да Радикали у сале неће улазити докле год се не обезбеде директни

телевизијски преноси заседања, да грађани и бирачи могу да виде ко и на какав начин заступа народне интересе, а ко се само крије из лажних парола, док у сали скупштине помаже социјалистима да наставе са оваквом катастрофалном политиком која српски народ води у још дубљу кризу. Такође, на крају излагања, Милорад Мирчић је потврдио оно што српске Радикале чини бескомпромисним борцима за српство, да Српска радикална странка никада неће одустати од јединствене српске државе - Велике Србије, са једним Парламентом, владом и председником.

Прва дама српске опозиције и прва дама политичке сцене Србије уопште, Маја Гојковић, представила се грађанима Бачке Паланке и говорила о предстојећим изборима и о садашњој политичкој ситуацији у којој СРС, упркос тешким условима медијске блокаде (три године ван радио и телевизијских програма, без приступа у штампи) се ипак налази у успону, одлучна да победи.

Ова трибина је била само најважна великог митинга Српске радикалне странке, који ће се одржати у Бачкој Паланци у самој изборној кампањи, када ће средиште наше општине угостити и председника СРС.

Д. Бозало

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Бачку Паланку:

Драган Бозало, Никола Вуковић, Тривун Џакић, Јова Миланов, Бранко Драгић

Адреса редакција за Бачку Паланку: Иве Лоле Рибара 15:

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ПОСЛЕДЊА ЖЕТВА ПОД СОЦИЈАЛИСТИМА

Општински одбор Српске радикалне странке позива сељака који је добио „Аврамовићев“ златник, обогатио се прошлогодишњим комерцијалним записима и задовољан је овогодишњом откупном ценом пшенице да нам се јави како би и ми упознали таквог „супер-сељака“, провели са њим неколико часова у разговору не би ли и ми сазнали како му је све наведено пошло за руком и на крају, да би му поклонили бесплатан примерак нашег листа. Ово последње је због намере да овај „супер-сељак“ (наравно ако постоји) понесе нашу новину на састанак СПС-а, јер мора да је председник Месног одбора Социјалистичке Преварантске Странке, чим је овако успешан.

Но, шалу на страну, и овогодишња откупна цена пшенице потврдила је оно што су Радикали говорили током читавог овог пролећа и лета. Нас у Војводини, дефинитивно је јасно, не пљачка нико други до социјалистичка мафија која руководи овом земљом. Никакве приче о експлоатацији Војводине од стране Србије не могу нас више преварити. Откупну цену није нам одредио сељак из Мачве, Шумадије или из Врањског краја. Одредили су је социјалисти са намером да преваре, још једном, свог највећег непријатеља - СЕЉАКА.

Наш сељак је непријатељ оваквог система јер је свој на своме, аутономан од милостиње којом остале слојеве становништва социјалистичка власт пред изборе жели да умири. Наш сељак, као и сваки други радник и предузетник жели да ради, али и да за тај свој рад добије адекватну надокнаду. Сви знамо како сељак под овим режимом зарађује и о томе није потребно превише трошити речи.

Српска радикална странка, за разлику од других нуди реална решења у области пољопривреде, која ће омогућити да онај који ради може и да заради, да од својих руку и знања омогући и себи и својој земљи богатство и напредак. Сељак је главни ослонац на који Српска радикална странка рачуна када победи на изборима. Јер богат сељак је исто што и богата Србија.

Српски радикали нису склони обећањима која су неостварива, што су уосталом и доказали досадашњим радом, како за разлику од њих чине друге странке. Никада Радикали нису мазали очи народу са пензијама од 1.000 марака, како је то чинио СПО или са националним дохотком од 10.000 америчких долара, како је то чинио Милошевић и његов СПС. Радикали једино могу обећати стабилне цене, познате још пре него што трактори уђу у њиве да засеју културу, како би сељак могао да планира производњу, а не да гледа у пасуљ да би одредио која ће култура дотичне године моћи да се прода и наплати по економски оправданој цени. Ми можемо да обећамо поштен однос државе према свима и слободно тржиште за све што није од стратешког интереса за државу и народ.

Радикали обећавају пуно рада и зноја, али и праву цену за свачији рад.

Ако сви Ви који сте преварени од режима Милошевића и Социјалистичке Преварантске Странке будете гласали за Радикале као једину могућу противтежу оваквом систему, ово ће нам свима бити последња жетва под комунистима. Под онима који су нас понизили на сваки могући начин.

Општински одбор СРС Бачка Паланка

Просторије СРС раде сваког
понедељка, среде и петка
од 18 – 20 час.

Иве Лоле Рибара 15.

У просторијама можете купити страначке новине,
касете, постати члан СРС, информисати се о
раду странке.

У самој завршници
предизборне кампање

ВЕЛИКИ МИТИНГ СРС
говоре: др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Запослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум учлањења:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС

МИНИСТАРКУ НЕМА КО ДА ЛЕЧИ

У Србији, ипак, нешто ново. Штрајкују овог пролећа и плави и бели мантили, што може да значи само једно, да је владајућом левицом незадовољна и радничка класа и поштена интелигенција. Изгледа да ова „народна“ власт више нема на кога да се ослони. Што год да до-такне, осуши се.

Ближи се дан када ће неком из леве номенклатуре власти пасти на памет да забрани штрајкове. Чуди ме да се нису тога раније сетили. Пре догађаја у Нишу, протеста просветних радника, а сада и лекара. Пре него што на улице изађу и запослени у правосуђу.

Ако узмемо озбиљно изјаву министарке здравља, Лепосаве Милићевић, да у здравству тренутно има 40 одсто вишка запослених, њеним колегама по струци се под управом њеног стетоскопа не пише баш најбоље. Првог дана штрајка агилна прва дама медицине Србије је израчунала да лекари и друго медицинско особље које штрајкује нема ни потребе више да ради, јер су Срби народ најздравији и податак да бели не раде пуним капацитетом остао је непримећен код здравих а и болесних.

Овом претњом женска је доказала још једном да вук длаку мења, али ћуд никако. Другарица Лепосава се изгледом трудила да не подсећа на свог страначког идеолога. Офарбала је косу у нежно плаво, глумила је добродушну дебељцу... Али, да помогне колегама, не пада јој ни на крај памети.

Она је и онако потекла из пожарвачког расадника пластичног цвећа и комунистичких кадрова и није ту да брине о стању у болницама, испраној постељини, недостатку лекова, платама у здравству. Она има да брине о притиску њеног послодавца. Да не скочи сувише, како се то у народу каже. Код Марковићке је за сада све О.К. и Милићевићка не мора да брине, неће остати без посла, без обзира шта њене колеге лекари мислили о њој и њеној стручности.

Да не би било оних који размишљају о њој, најбоље би било да госпођа Мило-

шевић отпусти све лекаре и медицинско особље. Кад јој се већ може. Она је сама себи довољна. У случају да се и сама министарка разболи, њена партијска сапатница, докторска Славица Ђукић Дејановић може да припомогне, ако баш буде треба-ло.

Лепосава може да буде и министар, управник, директор и да мери притисак целој фамилији, може, ако хоће, да вози и кола Хитле помоћи. Кад може Мишко, може и она. Дивно би било видети министарку како се релаксира између својих министарских обавеза, обилазећи хроничне болеснике по кућама. Министарка ће контролисати саму себе, строго ће поштовати радно време, о хигијени да не говорим.

Најважније је што у том случају штрајкова неће бити.

Док се ово не спроведе у дело, и њени се не сете да није „квака“, у повременим повећањима плате већ у целокупној реформи здравства нек министарка мало об-иће болнице. Али, не протоколарно код директора чланова Социјалистичке партије и Удружене левице, већ нека бане изненада и поприча мало и са лекарима и са пацијентима. Чуће колико коштају поједине хируршке интервенције. Вероватно ће сазнати да приватници кроз порез 70% издвајају за здравствено и пензионо осигурање, а када им, не дај боже, затребају конкретне здравствене услуге оно што су до тада издвајали „пуј, пике не важи“. Плаћају опет. Можда ће сазнати и да многи избегавају болнице јер немају пара, али и поједини лекари избегавају болеснике у појединим болницама и терају их на лечење у своје приватне ординације. Бар, се мени тако нешто, у Новом Саду, већ неколико пута десило, а претпостављам да нисам једина.

Не значи бити инистар здравља то што можеш да се „сликаш“, за телевизијски дневник, док пијеш кафу у Институту у Сремској Каменици и отвараш и затвараш стручне конгресе.

Министар здравља мора бити са обе ноге на земљи Србији, а не лебдети по

планети Марсу. А наша министарка са својим изјавама делује као да је управо пала са Марса.

Већ кад сам се дотакла теме о здравству односно осигурању, дугујем реч две и о уметницима, оним самосталним. Знаш да муку муче са редовним остваривањем права на осигурање. Нема новца, нема зато ни Фондова културе, нема ни Комисија које би решавале захтеве уметника. Они се зато довијају (само они који знају како и код неког важног). Већина њих је, поготово млађи, почетници, потпуно заборавило здравствено и пензионо осигурање.

У најгорем положају су они који живе у Београду и Новом Саду само зато јер их је више него у Чачку или Врању. Министарка културе је културу, са којом је лепше, сместила на „право место“. На плакату, зидове, ограде и бандере. Она ће на Крф, да се у традицији комуниста, кити туђим перјем, а уметници ће бити свачији и ничији проблем. Само њен сигурно не.

Било би дивно и за Наду Поповић Перишић и за самосталне, слободне уметнике да су богати, славни, успешни и да им не треба помоћ. Међутим, није тако, чак ни у многим богатим земљама. Морала би Перишићка да зна, ако то до Мирка Марјановића не допире, да је брига за националну уметност важан део унутрашње политике. Моја комшиница Маја, графичар која дели судбину уметника из приче, ми каже да се у Шведској сваки домаћи писац награђује за сваку нову написану књигу.

Наши писци и сликари то не траже, али траже да Нада Поповић Перишић њима каже како да дођу до простора за рад, до здравственог и пензионог осигурања.

Нису само турбо сликари, певачи и „срећни“ глумци са још срећнијим кучићима, оно што представља културни идентитет Србије.

И уметници старе и оболевају, зар не!?

Маја Гојковић